

§ 3. 1. Do zakresu działania Inspekcji należy w szczególności kontrola:

- 1) prawidłowości prowadzenia prac załadunkowych i wyładunkowych oraz rozrządzania wagonów,
- 2) przestrzegania przepisów w sprawach załadunku i wyładunku wagonów,
- 3) prawidłowości sporządzania dokumentów stwierdzających uszkodzenia wagonów przy pracach załadunkowych i wyładunkowych oraz egzekwowania roszczeń przedsiębiorstwa PKP w stosunku do winnych spowodowania uszkodzeń wagonów,
- 4) prawidłowości napraw wagonów uszkodzonych w czasie prac załadunkowych i wyładunkowych.

2. Do zakresu działania Inspekcji należy również występowanie z wnioskami o ukaranie winnych spowodowania uszkodzenia wagonów przy pracach załadunkowych i wyładunkowych.

§ 4. 1. Organami Inspekcji są:

- 1) Główny Inspektor Wagonów w Ministerstwie Komunikacji,
- 2) okręgowi inspektorzy wagonów w miejscowościach, w których mają siedziby dyrekcje okręgowe kolei państwowych.

2. Głównego Inspektora Wagonów powołuje Minister Komunikacji; okręgowych inspektorów wagonów powołuje Minister Komunikacji na wniosek Głównego Inspektora Wagonów.

§ 5. Pracownicy Inspekcji w związku z wykonywaniem swoich zadań są uprawnieni do:

- 1) wstępu na teren kontrolowanych jednostek, w szczególności na tory stacyjne oraz na tory załadunkowe i wyładunkowe, do rozmrażalni wagonów oraz obiektów wywrotnic wagonowych i napraw wagonów towarowych, a także do przeprowadzania kontroli stanu technicznego rozmrażalni wagonów, urządzeń załadunkowych i wyładunkowych oraz stanu technicznego wagonów i jakości napraw,
- 2) żądania od kierowników kontrolowanych jednostek potrzebnych informacji i wyjaśnień.

§ 6. 1. W razie stwierdzenia wypadków uszkodzeń wagonów przy pracach załadunkowych i wyładunkowych inspektor wagonów jest uprawniony do wstrzymania prowadzonych prac; o wydanych dyspozycjach inspektor wagonów zawiadamia jednostkę nadrzędną kontrolowanej jednostki.

2. W stosunku do pracowników winnych uszkodzeń wagonów okręgowy inspektor wagonów występuje z wnioskami o ich ukaranie w drodze służbowej; wnioski takie należy kierować do kierowników kontrolowanych jednostek lub ich jednostek nadrzędnych.

§ 7. 1. Upoważnia się okręgowego inspektora wagonów do nakładania na kontrolowane państwowe jednostki organizacyjne kar pieniężnych w wysokości do 100 tys. zł w razie stwierdzenia rażącego zaniedbania stanu technicznego wagonów; dotyczy to w szczególności jednostek, w których poprzednia inspekcja lub inspekcje wykazały podobne nieprawidłowości.

2. Od decyzji okręgowego inspektora wagonów, określonej w ust. 1, zainteresowanej jednostce przysługuje odwołanie w terminie 14 dni do Ministra Komunikacji.

3. Kara pieniężna podlega zarachowaniu na dochód budżetu Państwa.

§ 8. Minister Komunikacji określi wewnętrzną organizację Inspekcji oraz szczegółowy zakres jej działania i tryb postępowania.

§ 9. Inspekcja jest objęta budżetem centralnym na zasadach ustalonych dla jednostek budżetowych.

§ 10. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Minister Finansów dokonają przesunięcia z dniem 1 lipca 1979 r. — zgodnie z wnioskiem Ministra Komunikacji — etatów i funduszu płac oraz wydatków rzeczowych w ramach działu „Transport“ i łączność“ z przedsiębiorstw do jednostek budżetowych.

§ 11. 1. Do pracowników Głównego Inspektoratu Wagonów mają zastosowanie przepisy o stosunku służbowym i wynagrodzeniu, obowiązujące w Ministerstwie Komunikacji.

2. Do pracowników okręgowych inspektoratów wagonów mają zastosowanie przepisy o stosunku służbowym i wynagrodzeniu, obowiązujące w przedsiębiorstwie Polskie Koleje Państwowe.

3. Tabelę stanowisk, uposażeń zasadniczych oraz dodatków ustali Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 12. Minister Komunikacji przedstawiać będzie Prezesowi Rady Ministrów w okresach półrocznych informacje o pracy Inspekcji wraz z wnioskami.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 czerwca 1979 r.

w sprawie niektórych zasad gospodarki finansowej spółek z udziałem kapitału zagranicznego oraz zezwolenia na dokonywanie przez te spółki niektórych czynności obrotu wartościami dewizowymi.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 i art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133), § 2 ust. 3 uchwały nr 96 Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1977 r. w sprawie oprocentowania środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 17,

poz. 96) oraz § 9 uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1979 r. w sprawie tworzenia i działalności w kraju przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego (Monitor Polski Nr 4, poz. 36) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) wspólniku polskim — rozumie się przez to przedsiębiorstwo państwowe lub spółdzielnię,
- 2) wspólniku zagranicznym — rozumie się przez to osobę prawną lub fizyczną mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania za granicą, uprawnioną zgodnie z prawem państwa, na którego terytorium ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, do wykonywania działalności gospodarczej również poza terytorium tego państwa wspólnie z zagranicznymi osobami prawnymi,
- 3) spółce — rozumie się przez to spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z udziałem kapitału zagranicznego, utworzoną zgodnie z uchwałą nr 24 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1979 r. w sprawie tworzenia i działalności w kraju przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego (Monitor Polski Nr 4, poz. 36),
- 4) udziale w spółce — rozumie się przez to wartość w złotych wkładu pieniężnego i niepieniężnego (aportu) wniesionego przez jednego ze wspólników,
- 5) uchwale — rozumie się przez to uchwałę nr 24 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1979 r. w sprawie tworzenia i działalności w kraju przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego (Monitor Polski Nr 4, poz. 36).

§ 2. Spółka działa zgodnie z zasadami rozrachunku gospodarczego, z uwzględnieniem zasad określonych w uchwale.

§ 3. Rozliczenia pieniężne na rynku krajowym spółka prowadzi w złotych zgodnie z przepisami o formach rozliczeń z tytułu umów sprzedaży, umów dostawy, zlecenia i innych umów pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej.

§ 4. 1. Spółka prowadzi rachunkowość zgodnie z zasadami określonymi dla jednostek gospodarki społecznej.

2. Za prawidłowe i bieżące prowadzenie rachunkowości spółki odpowiada jej zarząd. Zarząd obowiązany jest powołać głównego księgowego spółki, którym powinien być obywatel polski — krajowiec dewizowy.

3. Spółka prowadzi rachunkowość w języku polskim i w walucie polskiej. Rokiem obrachunkowym jest rok kalendarzowy.

4. Spółka sporządza sprawozdawczość finansową według zasad i wzorów obowiązujących jednostki gospodarki społecznej.

5. Roczne sprawozdania finansowe spółki powinny być podpisane przez wszystkich członków zarządu i udostępnione wspólnikom oraz złożone organom nadzorczym spółki. Odmowę podpisu sprawozdania należy umotywić.

6. Roczne sprawozdania finansowe spółki podlegają badaniu i zatwierdzeniu w trybie określonym odrębnymi przepisami oraz w umowie spółki.

§ 5. 1. Kapitał zakładowy spółki powinien wynosić w chwili założenia spółki co najmniej pięć milionów złotych i nie może być obniżony w czasie trwania spółki poniżej tej kwoty.

2. Kapitał zakładowy spółki stanowi wielokrotność udziałów. Jeden udział w spółce nie może być niższy niż dwieście pięćdziesiąt tysięcy złotych. Skutkiem podziału nie mogą powstać udziały niższe od tej kwoty.

3. Wspólnik zagraniczny powinien posiadać co najmniej 4 udziały w spółce.

4. Wpłaty na kapitał zakładowy spółki są dokonywane przez wspólnika polskiego i zagranicznego na rachunek bieżący spółki w złotych w Narodowym Banku Polskim.

§ 6. 1. Wpłaty pieniężne wspólnika zagranicznego z tytułu udziału w kapitale zakładowym spółki są dokonywane w złotych pochodzących z udokumentowanej wymiany walut określonych przez Narodowy Bank Polski.

2. Wysokość wpłaty pieniężnej wspólnika zagranicznego z tytułu jego udziału w kapitale zakładowym spółki nie może być mniejsza niż 50% całości jego wkładu. W uzasadnionych wypadkach w decyzji zezwalającej na zawarcie umowy spółki wkład pieniężny wspólnika zagranicznego może zostać ustalony w niższej wysokości.

§ 7. 1. Jeżeli wspólnik pokrywa część swojego udziału w spółce wkładem niepieniężnym, przedmiot wkładu oraz ilość i wysokość przyznanych w zamian udziałów należy wymienić w umowie spółki.

2. Wspólnik polski może wносить do kapitału zakładowego spółki jako wkłady niepieniężne w szczególności:

- 1) tereny państwowe będące w użytkowaniu wspólnika polskiego; w tym wypadku za wkład uważa się opłatę za użytkowanie tych terenów, należną za okres trwania spółki,
- 2) budynki i budowle; za wkład uważa się wartość tych budynków i budowli, odpowiadającą kosztom ich odtworzenia, pomniejszoną odpowiednio do stopnia ich zużycia,
- 3) środki trwałe inne niż wymienione w pkt 2; za wkład uważa się wartość tych środków według ceny ich nabycia lub kosztów wytworzenia albo — w wypadku środków uprzednio używanych — koszty ich odtworzenia, pomniejszone odpowiednio do stopnia ich zużycia,
- 4) środki obrotowe; za wkład uważa się wartość tych środków według ceny ich nabycia lub kosztów wytworzenia.

3. Podstawę wyceny w złotych przedmiotów majątku trwałego i praw o charakterze majątkowym oraz środków obrotowych w naturze wniesionych przez wspólnika zagranicznego do spółki stanowi udokumentowana i zweryfikowana przez ekspertów cena nabycia tych przedmiotów i środków w kraju ich pochodzenia.

4. Umowa spółki powinna określać warunki wycofania przez wspólnika zagranicznego jego wkładu niepieniężnego w razie rozwiązania i likwidacji spółki lub wystąpienia wspólnika zagranicznego ze spółki.

5. Do aktywów spółki zalicza się również należności z tytułu uchwalonych, a nie wniesionych przez wspólników dopłat do kapitału zakładowego spółki.

6. Należności spółki wymienione w ust. 5 powinny być wykazane w odrębnych pozycjach danych uzupełniających do bilansu spółki.

7. Nie mogą być zaliczane do aktywów spółki koszty jej założenia; koszty te obciążają wynik finansowy w okresie 2 lat od daty zawarcia umowy spółki.

§ 8. Spółka może zaciągać kredyty dewizowe w bankach zagranicznych po uzyskaniu zezwolenia Narodowego Banku Polskiego.

§ 9. Narodowy Bank Polski ustali tryb udzielania, zabezpieczania i spłat kredytów w złotych na działalność gospodarczą spółek.

§ 10. 1. Spółka dokonuje w złotych odpisów amortyzacyjnych według stawek obowiązujących jednostki gospodarki społecznej.

2. Z odpisów amortyzacyjnych tworzy się fundusz amortyzacyjny spółki.

3. Środki funduszu amortyzacyjnego są gromadzone na odrębnym rachunku w złotych w Narodowym Banku Polskim.

§ 11. 1. Spółka finansuje inwestycje z:

- 1) kapitału zakładowego,
- 2) funduszu amortyzacyjnego,
- 3) zysku brutto spółki, w razie braku środków funduszu amortyzacyjnego.

2. Przeznaczona na inwestycje część zysku brutto spółki podlega w okresie do 3 lat refundacji ze środków funduszu amortyzacyjnego.

3. W razie likwidacji lub rozwiązania spółki saldo rachunku funduszu amortyzacyjnego zwiększa fundusz rezerwy spółki.

§ 12. 1. Spółka tworzy fundusz ryzyka. Wyjściowy fundusz ryzyka wynosi 20% zysku brutto spółki osiągniętego w pierwszym roku działalności. Fundusz ryzyka jest zwiększany corocznie o 25%, aż do chwili osiągnięcia co najmniej 10% wartości majątku trwałego i zapasów spółki.

2. Środki funduszu ryzyka są gromadzone na odrębnym rachunku w złotych w Narodowym Banku Polskim.

3. Środki funduszu ryzyka są przeznaczone na:

- 1) pokrycie strat bilansowych,
- 2) zabezpieczenie spłaty zobowiązań spółki, w szczególności zobowiązań z tytułu udzielonych gwarancji na towary sprzedane lub świadczone usługi przez spółkę.

§ 13. 1. Spółka tworzy fundusz rezerwy z zysku brutto.

2. Umowa spółki powinna przewidywać przeznaczenie co najmniej 20% zysku brutto na fundusz rezerwy spółki.

3. Środki funduszu rezerwowego są gromadzone na odrębnym rachunku w złotych w Narodowym Banku Polskim.

4. Środki funduszu rezerwowego są przeznaczone na:

- 1) pokrycie strat bilansowych w razie braku środków funduszu ryzyka,
- 2) finansowanie środków trwałych i obrotowych spółki,
- 3) pokrywanie wydatków na zasiłki chorobowe i świadczenia z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, podlegające finansowaniu ze środków spółki.

§ 14. W razie rozwiązania lub likwidacji spółki saldo rachunków funduszy ryzyka i rezerwowego jest zaliczane do zysku brutto spółki.

§ 15. Spółka opłaca składki na ubezpieczenia społeczne oraz dokonuje odpisów na fundusze mieszkaniowy, socjalny i nagród na rzecz załogi według zasad określonych w odrębnych przepisach. Składki i odpisy obciążają zysk brutto spółki.

§ 16. Zezwala się spółkom na otwieranie bieżącego rachunku walutowego w Narodowym Banku Polskim w celu finansowania działalności gospodarczej oraz lokacyjnych rachunków walutowych w uprawnionych bankach polskich.

§ 17. 1. Rozliczenia dewizowe spółki są dokonywane na bieżącym rachunku walutowym w Narodowym Banku Polskim.

2. Rozliczenia spółki w złotych są dokonywane na bieżącym rachunku w złotych w Narodowym Banku Polskim.

§ 18. 1. Na rachunki walutowe spółek przyjmuje się wpłaty w walutach wymienialnych określonych przez Narodowy Bank Polski.

2. Bieżący rachunek walutowy spółki może być zasilany przez wspólnika zagranicznego dopłatami, zgodnie z postanowieniami umowy spółki, oraz wpłatami dokonywanymi przez wspólnika polskiego ze środków dewizowych zapewnionych w ramach posiadanych limitów dewizowych przez właściwego ministra lub zarząd centralnego związku spółdzielni, który wydał decyzję zezwalającą wspólnikowi polskiemu na zawarcie umowy spółki.

3. Dopłaty wspólnika zagranicznego mogą być dokonywane w formie:

- 1) bankowych przekazów pieniężnych z zagranicy,
- 2) wpłat pieniędzy zagranicznych w granicach kwot określonych w pisemnej deklaracji przywozu, potwierdzonej przez polski graniczny urząd celny, lub w zaświadczeniu wystawionym przez ten urząd,
- 3) wpłat kwot z realizacji akredytyw, czeków imiennych i na okaziciela, wystawionych w walutach obcych,
- 4) przelewów z rachunków walutowych cudzoziemców dewizowych.

4. Niezależnie od wpłat, o których mowa w ust. 2 i 3, bieżący rachunek walutowy spółki może być zasilany kwotami w walutach wymienialnych w wysokości 50% wpływów uzyskanych z tytułu eksportu towarów i usług, dokonywanego za pośrednictwem polskich przedsiębiorstw handlu zagranicznego oraz polskich jednostek gospodarki społecznej uprawnionych do prowadzenia eksportu wewnętrznego. Pozostałe 50% wpływów z tego tytułu podlega przeliczeniu na złote i przekazaniu na bieżący rachunek spółki w złotych. Jednakże przed dokonaniem takiego podziału kwot, które wpłynęły w walutach wymienialnych na rzecz spółki, spółka może przekazać na bieżący rachunek walutowy całość lub część kwot tych wpływów do wysokości kosztów zakupu przez spółkę za waluty wymienialne towarów i usług, przeznaczonych do wykorzystania w prowadzonej działalności gospodarczej; nie dotyczy to wypadków odsprzedaży krajowemu odbiorcy towarów zakupionych za waluty wymienialne, chociażby po częściowym ich przetworzeniu przez spółkę.

§ 19. Zezwala się na dokonywanie wypłat w walutach wymienialnych z bieżących rachunków walutowych spółek na:

- 1) zakup towarów i usług, związanych z działalnością produkcyjną i świadczeniem usług, dokonywany za pośrednictwem polskich przedsiębiorstw handlu zagranicznego oraz polskich jednostek gospodarki społecznej uprawnionych do prowadzenia eksportu wewnętrznego,
- 2) pokrycie kosztów międzynarodowych przewozów towarów polskimi i zagranicznymi środkami transportu oraz ubezpieczenia towarów,
- 3) pokrycie należności polskich przedsiębiorstw handlu zagranicznego z tytułu dokonanego za ich pośrednictwem eksportu lub importu towarów i usług,
- 4) pokrycie kosztów uczestniczenia spółki w targach i wystawach międzynarodowych oraz innych kosztów o charakterze promocyjnym,
- 5) pokrycie kosztów podróży zagranicznych członków władz spółki i pracowników w sprawach związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej spółki, według zasad określonych odrębnymi przepisami,

- 6) wypłatę wspólnikowi zagranicznemu należnych mu z tytułu udziału w spółce kwot pomniejszonych o podatki dochodowy oraz o kwoty pobrane przez niego z kasy spółki w złotych,
- 7) wynagrodzenia personelu zagranicznego zatrudnionego przez spółkę do wysokości 50% wynagrodzenia.

§ 20. 1. Wypłaty, o których mowa w § 19 pkt 6 i 7, mogą być dokonywane w formie:

- 1) przelewu na rachunek walutowy wspólnika zagranicznego lub pracownika zagranicznego spółki,
- 2) przekazu za granicę,

ze środków dewizowych spółki, a w razie ich braku ze środków dewizowych zapewnionych w ramach posiadanych limitów dewizowych przez właściwego ministra lub zarząd centralnego związku spółdzielni, który wydał decyzję zezwalającą na zawarcie umowy spółki.

2. Wypłaty dokonywane są po uprzednim przedstawieniu Narodowemu Bankowi Polskiemu zaświadczeń wystawionych przez spółkę o wysokości kwot należnych wspólnikowi zagranicznemu z tytułu udziału w dochodzie spółki lub o wysokości wynagrodzeń wypłacanych personelowi zagranicznemu. Zaświadczenia te poświadczą właściwy okręgowy zarząd dochodów państwa i kontroli finansowej, stwierdzając odprowadzenie przez spółkę należnego podatku dochodowego oraz prawidłowość wyliczenia kwoty dochodu należnego wspólnikowi zagranicznemu. Wzór zaświadczenia ustali Narodowy Bank Polski.

3. Wypłaty nie zrealizowane w danym roku mogą być dokonywane w latach następnych, nie później jednak niż w ciągu roku od zakończenia działalności spółki.

4. Wypłat w walutach wymiennalnych na rzecz wspólnika zagranicznego z tytułu udziału w spółce nie dokonuje się po upływie dziesięciu lat od roku podatkowego następnego po roku, w którym wspólnik zagraniczny otrzymał kartę stałego pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub przeniósł swoją siedzibę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

5. W razie otrzymania przez wspólnika zagranicznego karty stałego pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub przeniesienia swojej siedziby na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przekazanie za granicę kwot wypłaconych w walutach wymiennalnych wspólnikowi zagranicznemu z tytułu udziału w spółce wymaga odrębnego zezwolenia dewizowego.

§ 21. Zezwala się spółkom na wypłacanie z należnych wspólnikowi zagranicznemu zysków z tytułu udziału w spółce kwot w złotych na jego osobiste potrzeby w czasie pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz na przyjmowanie wpłat z pobranych i nie wykorzystanych przez niego kwot w złotych.

§ 22. 1. Z rachunków walutowych dokonuje się przelewów w złotych należnej wspólnikowi polskiemu części zysku do podziału na jego rachunek w banku polskim.

2. Przelew w złotych należnej wspólnikowi polskiemu części zysku do podziału na jego rachunek w banku polskim powiększa zysk wspólnika polskiego.

§ 23. 1. W razie rozwiązania i likwidacji spółki saldo rachunków walutowych po sporządzeniu bilansu likwidacyjnego i spłacie zobowiązań spółki podlega rozliczeniu między wspólnika polskiego i zagranicznego odpowiednio do ich udziałów w spółce. Część salda należna wspólnikowi zagranicznemu może być bez odrębnego zezwolenia dewizowego przekazana za granicę, po uprzednim przedsta-

wieniu zaświadczenia właściwego okręgowego zarządu dochodów państwa i kontroli finansowej o pobraniu i odprowadzeniu przez likwidatora spółki należnego podatku dochodowego od dochodu wspólnika zagranicznego. Część salda należna wspólnikowi polskiemu podlega wypłacie w złotych.

2. Narodowy Bank Polski może dokonywać wypłat, o których mowa w ust. 1, za granicę po uprzednim przelaniu przez likwidatora spółki na bieżący rachunek walutowy spółki w Narodowym Banku Polskim kwoty należnej zagranicznemu wspólnikowi i po przedstawieniu sprawozdania likwidacyjnego wraz z wykazem wypłat przypadających na rzecz krajowych i zagranicznych wspólników.

3. W razie braku środków w walutach wymiennalnych na rachunkach walutowych spółki wypłat, o których mowa w ust. 1, dokonuje się ze środków dewizowych zapewnionych w ramach posiadanych limitów dewizowych przez właściwego ministra lub zarząd centralnego związku spółdzielni, który wydał decyzję zezwalającą na zawarcie umowy spółki.

§ 24. W razie wystąpienia wspólnika zagranicznego ze spółki wypłat na jego rzecz z tytułu udziału w spółce dokonuje się po uprzednim przelaniu przez spółkę na bieżący rachunek walutowy w Narodowym Banku Polskim kwoty należnej zagranicznemu wspólnikowi oraz po przedstawieniu zaświadczenia zarządu spółki o wysokości wypłat w walutach wymiennalnych przypadających na jego rzecz, poświadczonego przez właściwy okręgowy zarząd dochodów państwa i kontroli finansowej.

§ 25. Wypłata za granicę kwot, o których mowa w § 23 i 24, na rzecz wspólników zagranicznych posiadających karty stałego pobytu lub siedzibę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wymaga odrębnego zezwolenia dewizowego.

§ 26. Zezwala się wspólnikom zagranicznym na wypłatę za granicę kwot w walutach wymiennalnych, uzyskanych ze sprzedaży udziału w spółce, pomniejszonych o należny podatek od dochodu uzyskanego ze sprzedaży, pod warunkiem że:

- 1) sprzedaż została dokonana na rzecz wspólnika polskiego albo
- 2) sprzedaż została dokonana na rzecz cudzoziemca dewizowego bądź krajowca dewizowego, jeżeli wspólnik polski nie skorzystał z przysługującego mu prawa pierwokupu, albo
- 3) sprzedaż na rzecz wspólnika polskiego lub innego krajowca dewizowego została dokonana po uzyskaniu odrębnego zezwolenia dewizowego,
- 4) umowa sprzedaży została sporządzona w formie aktu notarialnego,
- 5) kwota uzyskana ze sprzedaży została wpłacona w walutach wymiennalnych na rzecz sprzedającego do polskiego banku,
- 6) sprzedający wywiązał się z zobowiązań podatkowych.

§ 27. 1. W razie przejęcia udziału w spółce w drodze spadku lub zapisu na rzecz osób zamieszkałych lub mających siedzibę za granicą osoby te dysponują majątkiem w takim zakresie jak spadkodawca (zapisodawca), po przedstawieniu dokumentu stwierdzającego nabycie spadku lub zapisu.

2. Jeżeli spadkobiercami (zapisobiercami) są również osoby będące krajowcami dewizowymi, majątek spółki oraz zysk z tytułu udziału w spółce podlegają przekazaniu za

granicę jedynie w części dotyczącej zagranicznego spadkobiercy (zapisobiercy) proporcjonalnie do jego udziału w spadku lub zapisie.

§ 28. 1. Środki spółki zgromadzone w walutach wymiennalnych na bieżącym rachunku walutowym w Narodowym Banku Polskim nie są oprocentowane.

2. Środki spółki w walutach wymiennalnych, wpłacone na lokacyjne rachunki walutowe w uprawnionych bankach polskich, są oprocentowane w następującej wysokości w stosunku rocznym:

- 1) terminowe 6-miesięczne — 4,5%
- 2) terminowe 12-miesięczne — 5,0%
- 3) terminowe 24-miesięczne — 6,0%
- 4) terminowe 36-miesięczne — 7,0%

3. W wypadkach uzasadnionych wysokością i terminem lokaty uprawnione banki polskie mogą stosować oprocentowanie wyższe niż ustalone w ust. 2 na podstawie indywidualnych wniosków zgłaszanych przez banki i akceptowanych przez Ministra Finansów.

4. Odsetki od środków na lokacyjnych rachunkach walutowych dolicza się w walucie, w jakiej rachunek jest prowadzony.

§ 29. 1. Środki spółki zgromadzone w złotych na bieżącym rachunku w Narodowym Banku Polskim nie są oprocentowane.

2. Środki spółki zgromadzone w złotych na rachunkach funduszu amortyzacyjnego, ryzyka i rezerwowego są oprocentowane według stawek określonych odrębnymi przepisami.

§ 30. Do przeliczeń walut wymiennalnych na złote oraz złotych na waluty wymiennalne stosuje się kursy specjalne ustalane przez Narodowy Bank Polski i ogłaszane w tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego.

§ 31. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 26 maja 1976 r. w sprawie zezwolenia na dokonywanie niektórych czynności obrotu wartościami dewizowymi przez spółki o kapitale mieszanym (Monitor Polski Nr 25, poz. 110).

§ 32. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

98

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 czerwca 1979 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie odsetek bankowych od kredytów udzielanych jednostkom gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej oraz osobom fizycznym.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 1976 r. w sprawie odsetek banko-

wych od kredytów udzielanych jednostkom gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej oraz osobom fizycznym (Monitor Polski z 1976 r. Nr 18, poz. 80 i Nr 37, poz. 168, z 1977 r. Nr 9, poz. 60, z 1978 r. Nr 18, poz. 63 i z 1979 r. Nr 2, poz. 12) wprowadza się następujące zmiany:

1) treść lp. 43 otrzymuje brzmienie:

Lp.	Kredytobiorca	Kredyt	Odsetki	Prowizja
1	2	3	4	5
„43	Dysponenci funduszy specjalnych	Kredyt antycypacyjny na poczet wpływu środków: — funduszu prac badawczych — funduszu postępu techniczno-ekonomicznego — zakładowego funduszu mieszkaniowego — funduszu rozwoju (funduszu inwestycyjnego), przeznaczony na finansowanie: a) inwestycji państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej wymienionych pod lp. 24 b) kosztów nabycia i zainstalowania maszyn i urządzeń zarówno stanowiących środki trwałe innych jednostek, jak i będących zapasami inwestycyjnymi innych jednostek c) innych inwestycji — innych funduszy	0,5% 0,5% 1% 3% 5% 8% 4%	— — — — — — —

2) na końcu załącznika skreśla się wyjaśnienie pod lit. b).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1979 r.

Minister Finansów: H. Kisiel